DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr. 10.	Katowice, dnia 26 czerwca 1937 r.	Rok V.

TREŚĆ:

POCZTA.

63.

Uruchomienie oddziału „Reklamy Pocztowej” w Katowicach.

W myśl zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów № P. W. 601/87 z dnia 8.VI b. r. oraz w związku z zarządzeniem zawartym w Dzienniku Zarządzeń Dyrekcji Okręgu P. i T. № 6 z 1937 r. poz. 34 zawiadamiam, że „Reklama Pocztowa“ otworzyła z dniem 1.VI b.r. Oddział w Katowicach, przy ul. Młyńskiej № 5. Kierownikiem tego Oddziału jest p. Józef Siwiec, który jest upoważniony do nadawania druków „Reklamy Pocztowej“ za ulgową opłatą, oraz do przeprowadzania w jednostkach eksploatacyjnych tut. okręgu kontroli sposobu i czasokresu wywieszania afiszów i reklam nadsyłanych przez „Reklamę Pocztową“.

№ P. P. 410 z dnia 15 czerwca 1937 r.

64.

Ryczałtowanie opłat za paczki żywnościowe i przekazy Oddziałów P. P. W.

Celem przyjścia z pomocą ogółowi pracowników pocztowo-telek. przez umożliwienie im nabywania artykułów żywnościowych po cenach najniższych Pan Minister zezwolił zarządzeniem z dnia 18.VI.37 r. № PW.113/48/37, na przesyłanie paczek żywnościowych oraz pieniędzy przekazami na zamówiony towar za opłatą ryczałtową.

W związku z tym Ministerstwo Poczt i Telegrafów zarządziło co następuje:

1) Oddziały (placówki) P.P.W. mogą przesyłać w stosunku wzajemnym za opłatą ryczałtową paczki żywnościowe oraz pieniądze przekazami na zamówiony towar.

2) Osoby prywatne (krewni, znajomi itd.) mogą przesyłać za opłatą ryczałtową paczki żywnościowe pod adresem oddziałów (placówek) P.P.W. z podaniem imienia i nazwiska pracownika dla którego paczki są przeznaczone.

3) Na paczkach, adresach pomocniczych, oraz na przekazach pieniężnych winien być umieszczony na stronie adresowej napis: „Opłata ryczałtowa. Zarz. M. P. i T. № PW. 113/48/37“.

4) Paczki i przekazy podlegające opłacie ryczałtowej winny być nadawane przez Oddziały P.P.W. za pomocą pocztowej książki nadawczej, paczki natomiast nadawane przez osoby prywatne bez pocztowej książki nadawczej.

5) Waga paczek brutto nie może przekraczać 20 kg.

6) Opakowanie i zamknięcie paczek winny odpowiadać zasadom, ustalonym w ordynacji pocztowej.

7) Odbiór paczek Oddziały P.P.W. uskuteczniać będą w urzędach p. t.

8) Każdy pracownik pocztowo-telek. bez względu na to czy jest członkiem P.P.W. może zamawiać za pośrednictwem Oddziałów (placówek) P.P.W. względnie otrzymywać od osób prywatnych za pośrednictwem właściwych oddziałów P.P.W. artykuły spożywcze miesięcznie w następujących granicach wag: samotny — do 10 kg., z rodziną do 3 osób — do 20 kg., z liczniejszą rodziną — do 30 kg.

9) Oddziały P. P.W. obowiązane są prowadzić rozrachunek i kontrolę zamówień i ewidencję kontyngentów przyznanych danym pracownikom oraz przestrzegać, by ten kontyngent nie został przekroczony. W razie przekroczenia kontyngentu miesięcznego, nadwyżkę jego należy zaliczyć na poczet kontyngentu z miesiąca następnego.

W związku z tym uchylam moc obowiązującą zarządzenia, ogłoszonego w okólniku Dyrekcji Okręgu P. i T. № 7 z 1937 r. poz. 33.

№ PP. 77 z dnia 23 czerwca 1937 r.

65.

Artykuły niedozwolone do przewozu w paczkach żywnościowych.

Dla ułatwienia czynności związanych z przyjmowaniem do przewozu paczek żywnościowych podaję poniżej wykaz artykułów, które w myśl wyjaśnień Ministerstwa P. i T. nie podpadają pod pojęcie środków żywnościowych i nie mogą być przyjmowane do przewozu pocztą za opłatą ustaloną dla paczek żywnościowych.

Wykaz ten winny urzędy (agencje) uzupełniać w miarę ogłaszanych w tym względzie zarządzeń tak, by wszyscy pracownicy zajęci przy przyjmowaniu paczek byli w tym kierunku należycie zorientowani.

Wykaz.

1) Jelita i żołądki cielęce, służące do wyrobu wędlin.

2) Pokarm treściwy do tuczenia bydła.

3) Próbki zboża, mięsa, produktów mleczarskich wysyłane do badania lub jako nasienie.

4) Andruty, służące do wyrobu ciast, opłatki.

5) Olejki i esencje owocowe służące do zaprawy ciast, wódek, limoniad i cukierków, oraz barwnik do zaprawy wody sodowej.

6) Zaprawa korzenna i sól do peklowania mięsa i wyrobu wędlin (wyjaśnienie M. P. i T. z dnia 21.VI.37 r. № PW. 113/37).

Tym samym unieważniam wszystkie dotychczas w tej sprawie wydane zarządzenia a mianowicie:

ad.	1	Dz. Zarz.	№	2	z	1933	r.	poz.	12
„	2	„ „	„	3	„	1933	„	„	20
„	3	Okólnik	„	71	„	1936	„	„	430
„	4	Dz. Zarz.	„	6	„	1937	„	„	35
„	5	„ „	„	7	„	1937	„	„	44

№ PP. 77 z dnia 25 czerwca 1937 r.

66.

Zwrotne poświadczenia wypłaty przekazów czekowych P. K. O.

— należy przesyłać do wystawcy przekazu, a nieopłacone unieważniać i nie przesyłać ani do wystawcy przekazu, ani do P. K. O.

Stwierdzono, że urzędy p. t. przesyłają zwrotne poświadczenia wypłaty przekazów czekowych do Pocztowej Kasy Oszczędności w Warszawie zamiast zgodnie z adresem bezpośrednio do wystawcy przekazu czekowego.

Ponieważ usterki te mają charakter masowy, przeto na zarządzenie M. P. i T. № A. K. 151 z 2.VI 1937 r. przypominam obowiązek ścisłego stosowania się do postanowień instrukcji o obrocie czekowym i oszczędnościowym (dz. B. rozdz. IV. pkt. 11).

Jednocześnie zwracam uwagę, by urzędy i agencje pocztowo-telekom. skrupulatnie badały, czy zwrotne poświadczenia wypłaty są **należycie opłacone**. Nieopłacone względnie niedostatecznie opłacone zwrotne poświadczenia należy w myśl powołanych wyżej postanowień unieważnić, a nie przesyłać ani do wystawcy przekazu, ani do P. K. O.

№ PRP. 50 z dnia 12 czerwca 1937 r.

67.

Braki kasowe, stwierdzone w zaplombowanych woreczkach bilonowych.

Woreczków bilonowych otrzymanych od innych urzędów i instytucyj nie należy puszczać w dalszy obieg. Woreczki należy otworzyć i przeliczyć.

W ostatnim czasie stwierdzono w kilku przypadkach brak pewnej ilości monet w zaplombowanych woreczkach bilonowych, a w związku

z tym, niższą wagę woreczków od wypisanej na chorągiewkach. W toku przeprowadzonych dochodzeń nie zdołano w żadnym przypadku stwierdzić w jaki sposób powstał ten ubytek monet.

Biorąc pod uwagę możliwość ograbienia woreczków po ich zamknięciu, dochodzę do wniosku, iż dokonanie tego ograbienia jest możliwe tylko wtedy, gdy woreczki pozostają pod nadzorem tylko jednego pracownika.

Aby zapobiec takim nadużyciom, polecam urzędom pilnie dbać o to, by woreczki bilonowe pozostawały stale pod nadzorem i w przechowaniu dwóch pracowników. Przy odbiorze woreczków bilonowych z innego miejsca służbowego w obrębie tego samego urzędu, należy uważać, czy nie noszą one śladów naruszenia, a w przypadkach podejrzanych przeważać je i przeliczać.

Zwracam uwagę urzędów i agencyj p. t. na postanowienie § 4 instrukcji w sprawie obrotu bilonów w pełnych zaplombowanych woreczkach, ogłoszonej w Dz. Zarz. Dyr. Okr. P. i T. nr. 21/1934 poz. 218 i kładę nacisk na to, by urzędy i agencje p. t., podejmujące bilon w pełnych plombowanych woreczkach od innych instytucyj, urzędów i agencyj p. t., po sprawdzeniu prawidłowości zaplombowania i opakowania (zewnętrznego stanu woreczka) przed otwarciem go sprawdzały bezwarunkowo wagę woreczka.

Jednocześnie wyjaśniam na podstawie zarządzenia M. P. i T. nr. AK-113 z dnia 2. IV 1937 r., iż urzędy (agencje) pocztowe względnie pocztowo-telekomunikacyjne mają uwzględniać usterki tych władz i urzędów, które otrzymawszy od kasy lub instytucji wymienionej w § 1 instrukcji woreczek napełniony przez urząd pocztowy, stwierdzą w woreczku różnicę, **pod warunkiem** jednak, że władza lub urząd dokona oględzin i otwarcia woreczka ze ścisłym zachowaniem postanowień wyjaśnień do § 6 instrukcji, a mianowicie: komisje winny się składać z trzech osób, z których jedna ma być osobą odpowiedzialną za kasę danego urzędu, a dwie inne z pośród personelu kasy. W przypadku zaś gdy skład danego działu kasowego jest jedno lub dwuosobowy, dalsze osoby wyznaczyć należy z pośród innych urzędników danego urzędu.

Urząd (agencja) poczt. wzgl. poczt.-telek. który(a) otrzymał(a) woreczek od kasy lub instytucji wymienionej w § 1 instrukcji nie może go puścić w dalszy obieg. Woreczek taki należy otworzyć i gotówkę przeliczyć, a jeżeli gotówka nie jest potrzebna, sporządzić nowy woreczek i ten dopiero puścić w obieg.

Nr. PRP 20 z dnia 28 maja 1937 r.

68.

Obowiązek prowadzenia pamiętnika braków i nadwyżek kasowych.

Stwierdziłem przez organa kontrolne, że nie wszystkie urzędy (agencje) p. t. prowadzą pamiętnik braków i nadwyżek kasowych, oraz że o powstałych różnicach ponad 10 zł. przy dziennym zestawieniu kasy, nie donoszą Dyrekcji Okręgu P. i T., a niewyjaśnione nadwyżki przechowują w kasach jako depozyt w oczekiwaniu usterek, nie zaliczając ich na przychód w ogólnym rachunku miesięcznym.

Ponieważ postępowanie takie jest sprzeczne z przepisami, przeto przypominam, że zarządzenie ogłoszone w Dz. Urz. Min. P. i T. **№ 45 z r. 1924 poz. 191 jest nadal obowiązujące** i należy się do niego ściśle stosować.

Druk № 618/rach. „pamiętnik braków i nadwyżek kasowych“ należy zamówić w Okręgowej Składnicy Materiałów Pocztowych w Krakowie i prowadzić go przez kalkę. Kopię pamiętnika należy dołączać każdorazowo do ogólnego rachunku miesięcznego.

№ AKR. 153/154 z dnia 7 czerwca 1937 r.

PRZYSPARZAJ RADIOABONENTÓW — ZWALCZAJ RADIOPAJĘCZARZY!

ADMINISTRACJA.

69.

Zaliczki na uposażenia.

Zaliczki na uposażenia można otrzymywać ściśle w granicach zarządzenia Pana Ministra P. i T. z 20.I 1934 r. w sprawie zaliczek na uposażenie (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 2 z 1934 r. poz. 12) oraz postanowień podanych w niniejszym zarządzeniu.

Wobec napływających niedostatecznie uzasadnionych próśb o zaliczki na uposażenie i wnoszenia w tej sprawie podań przez pra-

cowników kontraktowych przypominam i ogłaszam jednolite w tej mierze obowiązujące postanowienia:

Zarządzenie Pana Ministra P. i T. z dnia 20/I 1934 r. Dz. U. M. P. i T. Nr. 2. z 1934 r. poz. 12 normuje kwestie zaliczek na uposażenie pracowników państwowego przedsiębiorstwa „P. P. T. T.“ Z zarządzenia tego wynika, że zaliczki na płacę mogą być udzielalane jedynie pracownikom o charakterze publiczno-prawnym t. j. pracownikom stałym i prowizorycznym, a nie kontraktowym. Przedstawianie więc podań pracowników kontraktowych o zaliczki na uposażenie nie ma podstawy w obowiązujących przepisach i prośby takie nie mogą być uwzględniane.

Udzielenie zaliczki na uposażenie pracownikowi prowizorycznemu względnie stałemu mianowanemu po dniu 1 lutego 1934 r. uzależnia się od złożenia przez proszącego o zaliczkę pisemnego oświadczenia, wyrażającego zgodę, by w razie przeniesienia go w stan spoczynku niespłacona ewentl. część zaliczki potrąconą została z jego zaopatrzenia emerytalnego przez Państwowy Zakład Emerytalny. Oświadczenie to winno opiewać następująco:

Oświadczenie

mocą którego wyrażam zgodę, by w razie przeniesienia mnie w stan spoczynku, niespłacona ewentualnie część zaliczki potrącona została z mojego zaopatrzenia emerytalnego przez Państwowy Zakład Emerytalny.

Podpisano wobec mnie .... dn. .... 193 ...r.

....

podpis

Pracownicy ubiegający się o zaliczki winni szczegółowo uzasadnić jej potrzebę i wysokość przy dołączeniu dowodów, których nie wymaga się przy jednomiesięcznych zaliczkach na cele konsumpcyjne. Wysokość zaliczki jest uzależniona od udowodnienia przez proszącego potrzeby uzyskania zaliczki w takiej właśnie wysokości.

Udzielenie zaliczki przed całkowitą spłatą poprzedniej może nastąpić tylko w wypadkach wyjątkowych przy zaistnieniu szczególnie ważnych, zasługujących na uwzględnienie okoliczności. W takich wypadkach potrąca się resztę rat poprzedniej zaliczki z nowoprzyznanej.

Ponadto zauważam, że udzielanie zaliczek ma na celu niesienie pomocy pracownikom wówczas gdy na skutek nieprzewidzianych zdarzeń życiowych nie mogą własnymi środkami zaspokoić pewnych koniecznych wydatków, a zaliczka jest im pomocą i wyjściem z trudnej sytuacji, gdyż udzielone względnie pobrane przez pracowników zaliczki na opędzenie normalnych i bieżących potrzeb codziennego życia, pogarszają ich sytuację materialną i stają się powodem dalszych zadłużań. Próśb wnoszonych bez należytego uzasadnienia i niezgodnie z zarządzeniem Ministerstwa P. i T. z 20/I 1934 r. Dz. U. M. P. i T. Nr. 2 z 1934 r. poz. 12 oraz postanowieniami niniejszymi uwzględniał nie będę.

Pracownikom, którym obecnie potrąca się 40% raty normalnej będzie Dyrekcja Okręgu z dniem 1/XII 1937 r. ściągać pełną wysokość ustalanych rat.

Jednocześnie unieważniam wszystkie dotychczas wydane przez Dyrekcję Okręgu zarządzenia w sprawie zaliczek na uposażenie ogłoszone w dziennikach zarządzeń i okólnikach.

№ SO. 51 z dnia 22 czerwca 1937 r.

70.

Konserwacja wozów zaprzęgowych, wózków ręcznych i rowerów.

Stwierdzono, że jednostki gospodarcze tut. okręgu mało troszczą się o dobry stan i estetyczny wygląd posiadanych wozów zaprzęgowych, wózków ręcznych i rowerów.

Zły stan tych środków przewozowych spowodowany jest brakiem należytej dbałości, a nie środków pieniężnych, gdyż ryczałt na ich utrzymanie i konserwację jest dość wysoki, czego dowodem są poważne sumy oszczędności zwracane z końcem okresu budżetowego Dyrekcji Okręgu P. i T.

Zaniedbanie posiadanych przez urzędy środków jest objawem niepożądanym tak ze względu na straty jakie ponosi państwowe przedsiębiorstwo P. P. T. T. w skutek szybszego niszczenia niedostatecznie konserwowanego taboru, jak również z uwagi na niekorzystne wrażenie jakie wywołuje na klienteli jego nieporządny wygląd.

Przypominam wobec tego urzędom i agencjom postanowienia § 169 przep. służb. IX. G. l. i polecam, by roztoczyły większą opiekę nad posiadanymi środkami przewozowymi i wszelkie konieczne naprawy przeprowadzały natychmiast.

W ten sposób utrzymanie posiadanych środków przewozowych w dobrym stanie i zachowanie ich schludnego wyglądu będzie mogło nastąpić bez trudu w granicach przyznanego ryczałtu, a wypadki konieczności przeprowadzenia większego remontu, którego koszt nie dałby się pokryć z przyznanego ryczałtu będą bardzo rzadkie.

Gdyby jednak taki wypadek zaszedł, należy przedstawić Dyrekcji Okręgu P. i T. należycie umotywowany wniosek o przyznanie na ten cel dodatkowego ryczałtu w potrzebnej wysokości.

Wnioski te będą uwzględnione w miarę posiadania oszczędności lub w granicach kredytów uzyskanych na ten cel dodatkowo w Ministerstwie P. i T.

Środki przewozowe należy lakierować na kolor przepisowy w sposób podany w § 168 przep. służb. IX G. 1.

W końcu zaznaczam, iż każdy stwierdzony wypadek złego stanu środków przewozowych będzie szczegółowo badany, a w razie stwierdzenia, że przyczyną tego jest brak potrzebnej staranności ze strony urzędów, winni będą pociągnięci do odpowiedzialności służbowej.

№ AG. 2102 z dnia 15 czerwca 1937 r.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW
(Oddział Ogólny)
KATOWICE, ul. Słowackiego 11, III p. pokój Nr. 18.

PRENUMERATA NA ROK 1937 WYNOSI:

roczna 4 zł. 80 gr.	**półroczna 2 zł. 40 gr.**	**kwartalna 1 zł. 20 gr.**

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300 516.

Sosnowieckie Zakłady Graficzne, Sp. z ogr. odp. w Sosnowcu. **Cena 25 gr.**